

نوی ژوند

ناول

لیکوال: عزیز احمد سعید

Ketabton.com

اوله برخه

نوی ژوند

نوی ژوند

ناول

MAY 29, 2023

لیکوال: عزیز احمد سعید

ozairsaeedsaeed@gmail.com

اوله برخه؛

نن د 2004 کال د دېسمبر میاشت 12 تاریخ دی د ورځی شاوخوا پاوکم څلور بجې دي ، یخ زیات دی خو مور د موټر هنداري پورته کړی دي .

زه د خپلو زروو چورتونو سره و کوتي ته ولاړم ، په کم های کي چي زمور کورنی د تیرو لسو کلونو راهیسي د مهاجرت شپي سبا کولي ، تقریباً د نیم افغانستان هغه خلگ چي وس یي درلودی د مجاهدینو دخپل منځي جنگونو له امله مهاجر سوي وه ، زمور کورنی هم ددغو مهاجرو کورنیو څخه یوه وه. هادغه دی را ورسیدلو د موټر وان سره مو د کوتي دشار څخه بیا تر خپل کلي پوري خبره کړي وه ، خو موټر وان سنگه چي یي ویلي وه هغسي یي ونه کړه ، موټر یي دباذر ها خوا ته ودروی ، زما پلار ورته خپله خبره یاده کړه چي مور باید تر کلي ورسوي خو موټروان به ویل چي اوس په افغانستان کي نوی حکومت راغلی ، اوس مور موټروانان نه شو کولی چي چي موټر تر پولې ها خوا ته یعنی

افغانستان ته بي له کوم سند څخه واپروو، خير جنجال اوږد سوو يو سه وخت يي ونيوی ، وروسته فيصله وسوه کار خلاص سوو نو مور يوه رخسه دباږ تر بلي غاړي کرايه کړه هلته چي ورسيدو رخسه وان ويل چي ستاسو بخت کار کوي چي هوا يخه ده او باد نشته کني په دورو کي به مو ځان نه پيژندلی .د موټروان سره تر خپل کلي چي دکندهار په ډنډ ولسوالۍ کي وو خبره خلاصه کړه دادی روان سولو، مور تير لس کاله افغانستان نه وو ليدلی خو کم خپلوان چي به مو راتلل د افغانستان په اړه يي ډير عجب خبري کولي چا به داسي فکر کوی چي هلته که ناولده کس ولاړ سي نو نور به يي سرته آمان نه وي ځکه چي طالبانو به خلگ په زور سره دکورونو څخه ايستل چي و د پنجشېر و جنگ ته ورسره ولاړ سي په خلگو به يي د ورځي يو لمونځ سوو واری کوي که به چا ژره خړولي وه هغه به يي واره وهي به يي چي د خلقي زوو داسي نور ډير ظلمونه يي اسلام په نامه په خلگو کول چي راوړل

بي دلته ناشوني دي ، خو اوس چي مور په کم خاطر و خپل گران افغانستان ته مخه کړي وه په دي خاطر چي نور به هلته ظلمونه نه کيږي ، اوس يو نوی حکومت د حامد کرزي تر مشرۍ لاندې او امریکایانو په کومک را منځته شوي وو، تقريباً يونيم کال يي کيدی چي طالبانو امارت ته يي ماته ورکړي وه او پر خای يی د افغانستان اسلامي جمهوري دولت رامنځته شوی وو مور کله تلولو ايراده وکړه چي افغانستان ته به خو نو زښته ډير خوشحاله سوو ځکه هلته په پاکستان کي د افغانستان مهاجر به خپلو ځينو پښتنو ډير د مهاجرينو په نامه زورول رقم رقم تکليفونه به يي ورته پيش کول خو چي هر رقم بي خپل هيواد زياته خوشحالي لري مور هم و ماښام ته خپل کلي کور ته ورسيدو زما پلار او زه ماخوستن دکلي جومات ته ولاړوو هلته مو د لمانځه څخه وروسته د کلي دخلگوو سره زياتره يي ما نه پيژندل روغ بروکی ډيرو کلیوالو راته دکور دتلولو وويل چي تاسي ټول کور به نن

شپه زما کره کوی اخیر زموږ د اکا و کور ته چي
زموږ کور ته يي نږدي کور وو ولاړوو هلته يي
موږ ډيره شه ډوډی تياره کړي وه د ډوډی وروسته
ماته خوب راتلی خو د اکا زامنو چي احمد او حسن
يي زما د کوچنيوالي انډيوالان هم وه خوب ته نه
پريشولم ماته به يي ويل چي دلاري کيسي وکه چا
خو به نه ياست په تکليف کړی په کوټه کي فلانکی
فلانکی شه وه حُکه دوی زموږ تر راتگ يو کال
تر مخه راغلي وه، نو هلته يي ډير هلکوان چي ور
سره انډيوالي وه پيژندل د ډير تکليف وروسته يي
ماته اجازه راکړه چي بیده سم د کلي دهغه اولی
شپي د جومات خوند ما په تيرو لسو کالو کي په
پاکستان کي نه وو ليدلی ډير زيات خوند کوي دکلي
ارامه فضا کي د ماخستن جومات..... زه خو يي
خوند دلته نه سم بيانولی خير شپه ډير ژر تيره سوه
دسهار د جومات دپاره راباندي مور بزغ وکی خو
زما سره دپاکستان عادت لا هم راسره وو نه سوم
ولاړ دوي دقيقې نه وي تيري چي داکا زامن مي

راغله او په زوره يي ورسره ولاړ کړم زه نو چيري
تلم خو ددوی دومره شوخي وه چي زه يي په ډيري
شوخي مجبوره کړم چي ورسره ولاړ سم په جومات
کي مي اودس تازه کی او لمونځ مو په جومات سره
وکی د جومات وروسته خلگ سره مي روغبروکی
داهغه خلگ وه چي ماخستن لمانځه ته نه وه راغلي
د روغبرووروسته زما کور ته نيت وو چي کورته
ولاړ سم خو احمد ته مي پام سوو چي لاهم ناست
دی زه ور غلم او کرار مي ورته وويل چي راځي
کورته هغه وخنډل ويي ويل چي دا پاکستان نه دی
دلته دلمانځه وروسته مولا صاحب. را ته درس وايي
نو زه يي هم ورسره کشينولم يو پنځه دقيقې وروسته
مولا صاحب راغلی او درس يي شروع کړی درس
يي هريوه ته په نوبت سره وايه اخير نوبت ماته
ودریدی مولا صاحب ماته وکتل اوويي ويل مسافره
دخيره سره سبق ته بيا داسي ژر راغلي د مولا
صاحب دا خبري ډيري را باندي شه ولگيدي زه ور
مخته سوم د مولا صاحب سره مي تر اوسه روغبر

نه وو کړی نو دهغه سره تر روغېر ورسته خبرې وکړې چې زه باید سبق د کم حای څخه شروع کړم مور ته یواځې په کور کې پلار لمونځ راشولی وو نو مولا صاحب راته دا مشوره راکړه چې ته به قرآن شریف او شروط صلاط شروع کړې زما ورسره خوشه سول که څه هم زه په عمر کې تر نورو هغو هلکانو غټ وم چاچې هلته شروط صلاط یا هم قرآن شریف وایي خو د مجبوریت په خاطر مې ورسره ومنل بس نو په هغه اوله ورځ مې سبق شروع کړل، د سبق څخه وروسته کورته راغلم ډیر زیات خوشحاله وم ځکه چې یو خو خپل هیواد ته راغلي وو او بل د خپلو ډیروو خپلوانو سر یو حای سوی وو په تیره بیا د حسن او احمد سره چې ډیر زیات راباندي گران وه . په پاکستان کې مور دوکانداري کول غټه د خوراکی. شیانو مغازه مو درلودله ډیر شه کاروبار مو وو.سهار به وه دوکان تلو او ماښام به کورته راتلوو .کله چې په افغانستان کې د حامد کرزي حکومت راغلی نو مور یو سوو

مياشتي وروسته مشوره سره وکړه چې نور بايد و خپل هيواد ته وگرځو و اخير فيصله داسول چې زما پلار بايد دلي پاته سي تر څو د دوکانداري ټوله سامان پورونه او داسي نور شيان چې دلته يي مور لرو هغه بايد خرڅ کړي او اکاگان مو بايد اوس ولاړ سي ځکه زمور کار په افغانستان کې زمينداري وه هغوی بايد هلته دباغونو او باغچوو لپاره افغانستان ته ولاړ سي په يوه کال کې مور کم کارونه چې مو په پاکستان کې وه هغه مو خلاص کړه نو مور هم دا يو و خپل هيواد ته راستانه سولو. يوه هفته مي د کلي کې شه په ميلو تيره کړه دهغه وروسته راته پلار چې زما داکاگانو مشر ورور وو دهغه په خبره بايد بنار ته د خپلو داکا دزامنو سره مکتب ته ولاړ سوو زما عمر د اوولس کاله وو دوه داکا زامن مي احمد او حسن د شپارلس او پنځلس کلو وه خو زما سره همخولي معلومول نو عمرونه مو ډير زيات وه خو په مکتبونو يي داسي سيستم را منځته کړی وو چې هلته دلور و عمر و هلکان بايد سواده زدکړي

ټولگي دمکتب تر سنگ ورسره ووايي مور دري واره يي په نهم ټولگي کي کشينولو درسونه راته ډير زيات سخت وه خو کم دسواد زدکړي ټولگي چي وه هغو راسره ډير کومک وکي ډير شيان ورڅخه زده کړل مور بيخي خط نه شوای ليکي خو دډير کوششونو وروسته مو ډير درسونه زدکړي په نهم ټولگي کي مو شه نومري نه کړلي تر لاسه خو په لسم ټولگي نور زمورن په رقم تکره زده کونکي نه وه . کله چي به دمکتب څخه کورته راغلو نو بيا به و باغونو ته تللو دهغه حای څخه به مو و غواوو ته واينه راوړل خو ډير وخت به دکلي له هلکانو سره پر ساعت تيري تيريدی ډير خوشحاله وو دکلي دهلکوان سره يو حای مکتب يو حای ساعت تيري ډير بڼه خوند کوي په دي کي دري کاله تير سول بيخي په پوهيدلی نه يم چي سنگه تير سول ټول وخت په خنداکانو کي را باندي تير سوو يوه مياشت دکانکور و امتحان ته پاته ټول ډير وارخطا وه خو مور زه ، احمد، حسن، خيروو، بلال يي هيڅ په کيسه

کي نه وو ځکه مور دولسم ټولگي کي تر ټوله مکتب
تکره زده کونکي وو امتحان مو ورکي اوس يي نو
و نتيجو ته معطله وو مور پينځو وارو سره ويلې وه
چي ټوله به طب ته ځان انتخاب کوو خو نتيجي چي
راووتلي زه او احمد و طب ته کاميابه سوي وو او
نور ټوله ناکامه سوي وه ډير زيات مو ارمان سوه
ځکه چي دوی ټوله انتخابونه دطب دا ورکړي وه .
دري مياشتي وروسته پوهنتون شروع کيدی زه او
احمد ډير ورته خوشحاله وو ځکه زمورن په کورنی
کی تر اوسه چا مکتب لا نه وو خلاص کړی طب
ته کاميابي نو ليري خبره وه ، دکورني دشي پاملرني
د خاطره مور بني پوهنځی ته کامياب سوی
وو..... 2008 کال په خلاص کيدو وو زمورن په
کلي کي ځای ځای طالبان پيداشوي وه هر وخت به
ټکانو غبرونه زمورن تر کوره هم راتلل خو مور سر
نه په گرځاوه, د اکتوبر مياشت دريم تاريخ وو زه د
خپلي ترور(امه) کره چي کور يي په بنار کي وو په
يوه کار پسي تللی وم هلته راباندي ډير ناوخته سوو

نو مي ترور راته دشپي کولو وويل چي خامخا به
ډلي پاتي کيږي لاري خطري دي چي تر کوره
پوري ځي نه سي تلاي په هغه شپه زما زړه ډير
غوښتي تر څو کلي ته ولاړ سم خو دامه دي جواب
پاته کړم ځکه امه مي راباندي ډيره گرانه وه تر
خاطر يي نه شوای تيري دلي زمونږ کلي د ښار څخه
تقريباً پينځه كيلومتره ليري وو، دامه کړه ټلويزون
ته ناست وم چي خبرو کي يي زمونږ پر کلي دطالبانو
دحملي يادونه وکړه او دسخت جنگ ددوام خبره يي
وکړه ،خدای سته زړه مي ډير ناآرامه وو چي زه
بايد تللي وای خو اوس ښپه پخه سوی وه که تللي
واي بيا پلار راته خوشکه کول چي په دی شپه ولي
راتللي خو شپه چي هر رقم وه تيره سوه دشپي مي
ډير خراب خوبونه هم ليدل سهار د چای څښلو
وروسته و امه ته مي دپلار ټليفون راغلی امه ور
سره په خبرو لگيا وه دا يي ورته وويل چي وو شفيق
برايي دلي وو ديو دوو خبروو وروسته ولاړه سول
په يوه بله خونه کي خبري ورسره شروع کړي تر

شه کړی وروسته راغله ماته یې ویل چې ښه وسوه چې ته ماخستن نه یې تللی په لاره کې چې طالبانو هر څوک لیدل ویشتل یې ستاسې پر کلي حکومت بمبار کړی دی ما چې دا خبرې واوریدلې دستې مې پټو راواخستی نیت مې وو چې کورته ولاړسم خو امه مې راته ویل چې زمري ویل دی تر هغو هلته ستاسې کره وي تر څو یا مور خپله در نه سوو یا خبر در نه کړوو، د امه دخبرو سربیره بیا هم ما ور ته ټینگار وکی چې زه باید ولاړ سم خو دامه دزامنو او امه مې ډیر ټینگار راته وکی چې ته نه سي تلی که ته ولاړ سئ مور به وزمري ته چې زما (پلار) وو څه جواب ورکوو ولاړم تلویزون مې ولگوی هیواد تلویزون کې د سهار خپرونه شروع وه عجب به بی اتفاقه هیواد مو دی هلته جنگ روان خلک شهیدان سوي خلک مړه وه دلته په تلویزون کې دوی خپلي خنداوي کولي د تلویزون د بحرین په لاندې برخه کې په روان خط کې یې دجنگ ریفورټ ورکوی په هغه کې د جنگ دوام ویلي وه

ډیر ناکراره وم تر ټولو مي زیات مور او کوچنی خور ارمان وه چي هغه به په دا جنگ کي چيري وه ولي چي مور ناروغه وه او کوچنی خور مي دټکانو څخه زیاته ویریدل چي کله به په کلي ټکان زیات نږدي سول نو زما کوچنی خور به زما په بغل کي پټه سول دغه ورځ دلته نه راباندي تیریدله ماخستن سوو بیا يي هم امه ایجازه نه راکوله چي وکولي ته ولاړ سم شپه مي تیره کړه سهار وختي دودمولایانو اذانونه وه چي دامه کور څخه په غلا راووتلم یواځي وم نه مي بایسکل راسره وو او نه موټرسایکل پر پښو وکولي ته روان سوم تر ټولو مي ځان ډیر ملامت کوی چي ولي په هغه ورځ دامه کره تللي رقم رقم فکرونه مي و فکر ته راتلل لاره مي پخوا هم پر پښو وهلي وه خو دومره نه اوږده سوي اوس چي هرڅه تلم لار نوره هم پاته وه خو خیر دسهار لمر راختی چي کلي ته ورسیدم خپل کلي مي نه پیرندی هغه کلی چي دوي ورځي دمخه خني تللی وم پر بل حال وو پر لا گام په گام د

افغانستان ملی اردو ولاړوه عسکر هم ولاړ وه هر
حای به تلاشی شروع وي کورونو ټوله نړیدلي وه
د باغو درختی یې چپه کي وي هغه لشتیان چي خلگو
به باغو ته اوبه پکي بیولو ټوله نړیدلي وه حای حای
اوس هم ټکان شروع وه زمونږ کور د کلي په پای
کي وو دهدیري سره د ټول کلي خلگ ولاړ وه زه
هم ور غلم دوه تنه کلي وال شهیدان سوي وه د هغو
هدیره روان وه قبرونه یې ورته کشل یو کلیوال زما
څخه پشته وکړه چي ته څنگه دکوره راوتلی یی
ماورته وویل چي زه دادوي ورځي د امه په کور
کي وم اوس راغلم ولي زمونږ په کور سه سوي دي
هغه راته وویل چي ستاسي په کور کي د طالبانو
هوانونه وموشتل اوس هم ستاسي پر کور اوشاوخوا
یې ډیر جنگ روان دی په بیره ددڅخه روان سولم
د. کور په طرف په لاره کي یې زمونږ دهمسایه دکور
دوي جنازي راخستي وي خو زه ټولو څخه تیر سولم
تر څو دکور په حال ځان خبر کړم په لاره کي
ټانگونه ولاړ وه او زمونږ دکور په طرف یې ټکان

کول حُکه هلته جنگ روان وو زه يي نه پریشولم
چي هلته ولاړ سم زما دډيرو سرزوريو د کبله يي
زه دوي چکي چي زمورن دکلي په پوسته کي عسکر
وو ويي وهلم اخير نا هيلي سوم د پتي لاري دتگ
اراده مي سول تر خو په پته لار وکورته خان
ورسوم خو په هر حای عسکر او ملي اردو ولاړ وه
اه خدایه اوس سه وکرم، ددي خبري سره مي وه يوه
باغ ته پام سوو دهغه يو ديوال نيم نریدلي وو پر هغه
په زحمت سره ورواشتم دا سي احساس مي درلودی
چي بيخي به دلته هيڅ شی نه وي پاته په فکري کي
ډوب پت پت دیوه باغ څخه بل ته د بل څخه بل ته
روان وم ، اوس زمورن کور که درختی نه وای سم
معلومیدای چي په دي وخت کي دشاه له طرف څخه
ددریش زه راباندي وکی زه هم چي ډير بیریدلي وم
ودریدلم دوه دملي اوردو عسکر راغله زما لاسونه
يي شاته راوتړل چي ما اوس ورته خوله سمول دشاه
لخوا يي په يوه بني وهلم بیسده سوم نور په خان
نه يم پوهیدلیسترگی چي مي روڼي کړلي

په یوه عسکري موټر کي په داسي حال کي چي لاسونه مي لا هم هغسي ترلي دي ناست يم دباندې څخه ټکانو او مخابرو ږغونه راځي په فکر کي خپل کور راوگرځيد ناري مي کړي خو چا سر نه کی خلاص يادوي دقيقې بعد دملي اوردو يو افسر دموتړ دروازه خلاصه کړه د خلاصيدو سره سم راپورته سوو زه يي تر گريوان ونيولم چي چيري دي نور انډيوالان پټ دي ماورته وويل چي زه په هيڅ شي نه يم خبر ددي سره دوي دري چکی په مخ ووهم و موټر يو بل عسکر راپورته شو هغه زما دلیدوو سره سم وويل چي دا خو کليوال دی دا زه پيژنم قوماندان صاحب دا نه بجي شاوخوا مور ته يي ويل چي ما ټکور خواته پريږدی مور ايجازه نه ورکول دغه عسکر چي ز مور د کلي دپوستې وو خبري يي پر دغه ځای بس کړی دده دخبرو په دوام ما نوره کيسه ورته زړه نازړه وکړه بيا قومندان و عسکر ته مخ واپروي چي ته دی سم پيړني هغه ويل هو داده زمری زوی دی ټوله کور يي زه پيژنم ،وروسته يو

دملي اردو عسکر راغلی اوزما لاسونه يي
راخلاص کړه او اخطار يي راکړی که بيا وهغي
خواته تللی وی بیادی نه پریږدوو خو ورته دخپل
کور کیسه وکړه چې ددوو ورځو راهیسي يي درک
نسته خو هغو نه منل اخیر ناچاره سولم دلور کلي په
طرف ولاړم هلته مي ديو کلي وال څخه تليفون
واخیستي چې پلار ته زنگ ووهه خو زنگ ورځي
او وکي کوي يي نه ژړا راغله نور مي طاقط نه
کیدي بيا په نور حال نه يم خبر سوی بیسده سوی
وم چې راپورته سوم ديو کلیوال په کور کي پروت
وم ماخستن وو ،کلیوال ویل چې جنگ دمانام
رهیستي ولاړ دی طالبان يي پسي اخیستی دی کلی
ټول تر هغه بل کلي يي ټول نیولی دی ما دتلو کوشش
وکړی خو پشه درنه وه نه راسره تلله ورته ومي
وکتل ټپي سوی وم کلیوال ویل چې دخدای فضل
وسوو چې امبولانس چې ما او تا ولاړوو هلته نږدی
تیریدی چې ته ټپي سولي هغه ته مو ور پورته کړلي
بيا مو شفاخاني ته بوتلي هلته هم په سد کي رانه

غلی مور وارخطا وو خو ډاکټرانو ویل چي جور دی ډیر تشویش یی کړی نو ځکه کیداشي. تر یو څه وخته لابیسه وی ، د کلیوال خبری چي خلاصی سولی ماورته وویل چي زما دکور کوم خبر نه شوو معلوم د نه جواب یی را کړی نور می هم فکر خراب سوو پسی می تر یو څه وخته درد نه کوی خو وروسته یی درد شروع کړی زیات درد واخستی کلیوال هم تللی وو شه شو چي ډاکټر یو څو پاکته ده درد گولی هم را کړی وی دهغه په خوړلو سره می یو څه درد سم سو نور نور نو بیده سوی وم سهار چي راکشینستلم ولاړیدلای نه سولم زړه می ډیر راته لږ سوو ځکه هغه خلک به راته پیاد سول چي پشی یی نه یی هغه به سه رقم په تکلیف وی تر مازیگره کلیوال یو دوه واری راغلی د کور پوشتنه چي به می هر واری ورڅخه کول دنه جواب یی را کوی اخیر می سر په خلاص سوو چي یو څه راڅخه پت کوی خیر شپه شوه قربان می وروستنی ته راغلل یو ویل زمون کره به ولاړ سی بل ویل

زموږ کره به ولاړ سئ، زما دکور خبره یو هم نه کول چې دکور معلومات راکی ماورته وویل چې زما دکور معلومات خو راکی چې دکوره می کم خبر سته که نه ټولو یو بل ته وکتل په منځ کی یی یوه چیتیا ماته کړه ویل شکر ټول جوړ دي ماورته وویل نو په ما نه دي خبر چې نه راځي بیا یی یوه او بل ته وکتل خو سه یی ونه ویل ما ته شک راپیدا سو چې ولا یو خبره خو سته چیغي می کړی. زما په چغو نو څه کیدل په یو رقم سهار سوو تر سهاره می خوب ونه کی ډیر زیات وارخطا وم ډیر بیریدلی وم رقم رقم فکرونه می کول سهار ته می پشه دغونده سمه سوي وه چې یو څه تگ پر وکمه ولاړم اودس می وکی لمنځ می وکی کلیوال می موټر راوستی په هغه کی یی کشینولم ما به چې پشته ورڅخه وکړه چې چیری ځوو خو دوی هیڅ هم نه ویل موټر یی دهدیری خواته روان کړی هلته چې ورسیدو نور می نو وه زړه ته ولویده چې یو څه خامخا پیش سوي دي زړه می طاقت نه کوی تر

اوپرو یې ونيولم او دقبرو ويوه سرته چيري چي
خلگ جمعہ وه بوتلم يو خو تابوتونه پراته وه خلگو
ټولو ماته كتل داوول تابوت سر يي هيخته كړی په
تابوت كي يو څوك وو زه شه ورتيردي سوم ورته
كشينستم د كفن مي يي دمخ څخه ايسته كړی كه
گورم هغه پلار وو نور بيسده سوی وم او په خان
نه يم پوهيدلی.

په هغه جنگ كي زما دكورنی ټول غړي شهيدان
سوي ول زه يواځي په دي دنيا كي خدای غوښتی
وم يواځي پاته سوم ډير زور غواړي چي يو څوك
دكورني ټول غړي په يوه ورځ دلاسه وركوي په ما
باندي ډير وخت په سختی تيريدو . د هديرې او فاتحي
د خلاصيدو وروسته زما امه چي وه هغو زه خپل
كور ته بوتلم ما چي هرڅه دخپل كور په اړه ورته
وويل چي زه په هغه كي بايد واوسم هغه زما كور
دی كه زما پلار نسته زه بايد دخپل پلار په ځای
هغه كارونه وكم چي زما پلار كول ، خو هغو چيري
منل چي زه دي په كور كي يواځي واوسم ، وخپل

کورتته یې بوتلم دهلته اوسیدو یې راته وویل چې نور به دلته اوسیري . ما هم چې کمه چاره نه درلوده زړه نا زړه مي ورسره ومنل . دکورنی غم ډیر خورولی وم هیڅ شی خوند نه راکوی درسو خوند نه راکوی په هیڅ شي مي وخت نه تیریدی په دی مهال کي یوه میاشت تیره سول ، په کور که به مي امه تسلي راکوله چې خدای به یې خیر کي دخدای ج دغه رقم خوبنه وه نور داسي خبري به ئي راته کولي ما هم چې بله چاره نه در لوده وپوهنتون ته ولاړم خو دس هغسي لکه وختي چې یې خوند کوی اوس یې خوند هغسي نه کوي خو بیا هم مجبوره وم باید چې تللی وای تلم درس مي وایه زما امه ته دي خدای خیر ورکي که دهغي زحمت زما سره نه وایی زه به هم اوس دلته په دغه مقام نه وایی .

دسهار له خوا به مي پوهنتون وایه او ماسپینین لخوا به مي په یوه دواخانه کي کار کاوه په دغه رقم به مي ورځ تیریدله.

بس ژوند وو تیریدی هره ورخ به په پوهنتون کي د یوه نوي درس سره مخ کیدلم ،که یوه چا دطب پوهنځی ویلی وي نو بیا هغه ته معلو میږي چي خونده سخت دی دډاکټری درسونه ورځي او شپي سباه کیدی په دغه وخت کي پنځه کاله تیر سول خو لا اوس مي هم دکورنی یادونو خورولم ډیر به مایوسه سولم چي هغه دکورنی په سنگ کي ژوند او اوس دهغو بغیر ژوند سومره فرق لري د پوهنتون مي شیرم کال په شروع کیدو وو چي زمون و پوهنځی ته د ترکیي بورسونه راغلل هر چا کوشش کاوه چي ورته کامیابه سي ما هم په خپل ځای کي ددي غوښتونکي وم چي زه هم ورته کامیابه سم هغه وو چي دامتحن دنتیچي وروسته معلومه سوه چي زه هم پدغه امتحان کي کامیاب سوی وم ډیر زیات خوشحاله سوم په تیر پنځه کاله کي مي بيله درده هیڅ خوشحالي نه وه لیدلي نن په اول ځل ډیر خوشحاله سوی وم ولاړم دانه کورته چي اوس زما کور هم ورته ویلای سوو امه ته مي

دترکيې وويل چي زه به دخيره سره په روانو دوو
مياشتو کي و ترکيې ته ولاړ سم هغه هم ډيره
خوشحاله سول دامه ټوله کورنۍ په دي خبر ډير
خوشحاله سول ټولو راته په خپل وار مبارکي راکړه
، ولاړم و خپل کلي ته کم مو محکي او باغونه چي
تر اوسه يي ما کار کاوه نور مي ورته په کلي کي
يو منشي ونيوی هغه ته مي د مياشتي ۱۵۰۰۰
افغانۍ تنخواه وټاکله نور به هغه زما دټولو محکو او
باغونو څارنه کوي او په ډول به يي روزي هغه يو
دباور کس وو زه هم دده سره په کار خوشحاله وم
حکه دی په کلي کي يو دامانت داره خلکو څخه وو

په دا سبا زه ولاړم د پاسپورټ په جوړولو پسي تر
اوسه ما پاسپورټ نه در لودی هلته دپاسپورټو په
کارځای کي زما يو ملگری وو دهغه په واسطه يي
راته په دوو هفتو کي پاسپورټ راکی نور مي نو
پقط د تلو ورځي ته انتظار کاوه د تلو دورځي څخه
دمخه يو ورځ د کورنۍ وړيات ته ولاړم ډير مي

ورته وژړل ټوله ورځ مي هلته ورسره تیره کړه
مانښام ولاړم دانه کره هغي راته دتلو بکس راته تيار
کړی وو کور يي ودان ډير زحمت يي کښلی وو سبا
په لس بجي مور بايد هوايي ميدان ته ځان رسولی
وای ځکه دهغه ځای څخه کابل ته او دکابل څخه و
ترکيي ته ميو سفر درلودی مور دکندهار څخه لس
کسان وو دکابل ولایت څخه يي هم لس کسان نيولي
وو ټول هلته و ترکيي ته شل کسان تللو ماخستن نه
(۹) بجي وي چي دا ترکيي د عنکري په هوايي
ميدان کي کشته سوو دهغه ځای څخه په بس کي
خپلي ليليې ته ولاړو زمور ليليه ډير يو په زړه
پوري ځای وو په هر وطاق د دوو نفرو لپاره وو
کله چي په وطاقو کي ځای په ځای سولو نو زمور
منيجر راته يو سه اندازه پيسي ډوډی او نور دارتيا
ور شيان يي راته راوړل وکم بورس ته چي مور
کاميابه سوي وو په دي کي ټوله مصرف دترکيي
دولت کوی مور دهرڅه څخه خلاص وو په سبا يي
راته دسياحت وويل چي تر دروو ورځو تاسي

کولای سی چي دباندې و میلو ته ولاړ سی مور هم دباندې و میلو ته ولاړوو ډیر ساعت مو تیر سوو ډیر امکانات یې راته امداد کړي وه ټول ډیر خوشحاله وه ځکه کم کوشش چي یې په درسونو کي کړی وو بی حایه نه وو ددریو ورځو پس یې راته د ترکی او انگلیسي ژبو تدریس شروع کړ دا تدریس په دوو میاشتو کي خلاصیدو دوي میاشتي بعد مور په ترکی او انگلیسي ژبو بڼه خبري کولای شوای مور دطب پوهنځي پنځه کاله په افغانستان کي ويلي وه خو دوی زموږ درسونه دتر کي په نساب برابر له سر څخه را شروع کړل مور ترکانو سره یو حای درسونه ویل هغوی په اول سر کي تکره وه ځکه دا درس دهغو په خپل ژبه وو خو وروسته په مور افغانانو کي هم داسي سوک پیدا سول چي شي نمري ترلاسه کي مور دلته ی مور ته عمومي طب دوه کاله وایه دهغه وروسته هر چا کولاسوای چي خپل دخوښي بخش انتخاب کړی دوه کاله وروسته زه جراحی خانگي ته کامیابه سی چي ډیر یې دصنفي

فعالیت ، کورني فعالیت و نومرو ته ضرورت درلودی زما ځيني ملگرو خپل ډیر وخت يي په عبس شيانو تيروي خو ما ددي په ځای درسونه ويل ډیر زیات کوشش مي کوی تر څو په شه نمر و کامیابه سم همدغه و چي زه يي و جراحی ته انتخاب کړم د جراحی دځانگي په اول کال په شروع کي ځني زما سره راغلي افغانان د لیلی څخه و تبتیدل دوی غوښتل چي د ددی ځای څخه و تښتي او بیا اروپا ته په قاچاقي لاره ولاړ سي ځيني وروسته د کله چي مور خبر سو په خپل فلان کي کامیابه سوي وه خو ځني يي د نیولو سره و افغانستان ته واستول خپل شه چانس يي دلاسه ورکی نور يي په هیڅ وخت کي نه شوای کولای چي و ترکیي ته د درس لپاره ولاړ سي مور کوم افغانان چي پاته وو ددوی په دي کار سره ډیر په تنگ سولو ډیر مو ورته خوا بده سول ځکه په دي کار سره دتولو افغانانو رنگ بد کيري نوم يي خرابيري .

ما خپلو درسونو ته ادامه ورکړه په خپلو درسونو لگیا وم ، یوه ورځ په پوهنتون کې ناست وم یوه نوي محصل چې انجلی وه راغله او زما په څنگ کې کشینسته په ترکیه کې وښخو ته هر ډول ازادۍ سته دوی هر رقم چې یې زړه وي هغه رقم گرځیدلی سي خو کله انجلی چې نن نوي راغلي وه حجاب یې مراعات کړي وو هغې کوي توري سترگي کوچنی خوله او مخ په هغه اول واري زما په زړه تاسي وکي زه یې په اول دیدن په خپلو منگلو کې ټینگ کړم ، دا چې هم کله راغله ماته یې داسي وکتل چې ما او دا دډیر وخت سره پیژنو کله چې مي په څنگ کې پر بله چوکۍ کشینستله ما ته یې سلام ووايه ما سلام ته وعلیکم سلام وویل هغې اول زما څخه دنامه پښتنه وکړل ما ورته خپل نوم ووايه هغه چې دخبرو څخه ډیره چالاکه معلومیده خپل نوم یې هم راته ووايه تر اوسه مي هغه داوړ دیدن سخته په زړه اور بل کې هڅي خپل نوم راته فاطمه وښودل دا نوم نور زما په زړه ولیکل سوو فاطمه زما څخه

دهیواد پښتنه وکړل ما ورته وویل چې د افغانستان
څخه یم ښه یې په زیر زیر راته وکتل او ویې ویل
ته بیخي زموږ په رقم ترکیي ژبه وایي څوک نه در
باندي پوهیږي چې دا اوس ستا مورنی ژبه ده که
دوهمه په اوله ورځ مي ورسره ډیري خبري وکړی
هغه اصلي د استنبول دښار څخه وه دلته یې د
عنکري په پوهنتون کې درس ویل خوښ وو نو په
دغه خاطر دلته راغلي وه زه چې و لیلیې ته ولاړم
ملگرو مي راته ویل چې نن سه پيشه ده چې داسي
خوشحاله یې ماورته دهیڅ ځواب ورکړی چې هیڅ
هم نشته خو زما یو ملگری چې حامد وو د کابل
څخه وو زما او دهغه نو ډیره ښه انډیوالی په ترکیه
کې جوړه سوي وه حامد په دغه خاطر زه ډیر
مجبوره کړم چې ورته کیسه وکړم نو ما هم ورته
کیسه وکړه هغه راته وویل چې دلته دا کیسي پیاده
نه کوي داسي دی او داسي دی خو ما چیري منل
چې که افغانستان ته هم ولاړ سم بیابه په شخصي

نوی ژوند

مصرف ورته راځم دلته زما دمینی کیسه شروع
سوله

نوی ژوند

د اولی برخی پای

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**